Első évfolyam. 1875. 156. szám.

Felelős szerkesztő:
HALÁSZ IMRE.
Szerkesztőségi iroda:
Franklin-Társulat épületében (egyetem-utcza 4).

Kéziratok vissza nem küldetnek.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Szétküldés körüli panaszok a szerkesztőségnek küldendők be.

ESTI KIADÁS. (ára 5 kr.)

KÖZÉRDEK

POLITIKAI NAPILAP.

Budapest, hétfő, junius 7.

Kiadó-tulajdonos:
HALÁSZ IMRE.
Kiadó-hivatal:
Franklin-Társulat épületében (egyetem-utcza 4.)

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK: frt.
helyben és vidékre { Egy évre .. 20 frt | Negyedévre .. 5.—
{ Félévre .. 10 „ | Egy hóra ... 1.80

Egy szám ára 8 krajczár o. é.

Hirdetések a kiadóhivatal által árjegyzék szerint számittatnak

Budapest, junius 7.

A hadi budget fölötti közös tanácskozások, melyek ő felsége elnöklete alatt — mint már jelezve volt — holnap veszik kezdetöket, több napot fognak igénybe venni. Mint minden évben, ezuttal is a három közös miniszter s a két birodalmi fél miniszterelnöke és pénzügyminiszterei veendnek azokban részt.

—

A vám és kereskedelmi szerződés revisiója ügyében a magyar kormány által a lajtántuli kabinethez intézett felszólításra ez utóbbi még nem adott feleletet. Az osztrák kormány, mint a „N. fr. Pr.“ irja, az egész ügyet előleges tárgyalás végett egy a kereskedelmi miniszteriumból kiküldött bizottság elé utasitotta, mely Charcoat osztályfőnök elnöklete alatt tanácskozik a vámszerződések megnyitása fölött, s az osztrák kormány előbb e bizottság munkálata fölött fog határozni, mielőtt Magyarországgal megkezdi az alkudozásokat.

—

Az Oroszországgal folytatott vámtárgyalások a befejezéshez közel állnak, s csak a jegyzőkönyv szerkesztése van még hátra. Minden pontra nézve egyesség jött létre. Oroszország beleegyezett a vámforgalom azon könnyitéseibe, melyeket Ausztria képviselői kivántak, minélfogva 6 vagy 8 uj vámállomást fognak alkalmas pontokon életbe léptetni. Az osztrák kormány megigérte, hogy a brodyi vámkülzet megszüntetését a parlamentben inditványozni fogja; viszont Oroszország elvben beleegyezett a tomaszowi és novo-selicai vasuti csatlakozásokba. Osztrák alattvalóknak a Dnieszter-hajózásban való résztvétére nézve nem történt megállapodás, mivel az orosz delegáltak nem voltak elegendő részletes utasitások birtokában; e kérdés tehát később fog elintéztetni.

—

A szentendrei kerületből szombaton 60—70 tagból álló küldöttség érkezett Czaupper István szentendrei ügyvéddel élén Kállay Bénihez, őt a nevezett kerületben a jelöltségre felszólitani. E küldöttségben a szentendrei kerületnek majdnem minden községe képviselve volt. Kállayt a jobboldali ellenzéki kör helyiségében üdvözölte a küldöttség, hol ez alkalommal még báró Sennyey Pál, báró Lipthay Béla és gróf Apponyi Albert, a kerület eddigi képviselője is jelen voltak. A formaszerinti üdvözlés után kedélyes társalgás fejlődött ki az emlitett politikusok s a deputatió tagjai között. Kállay megválasztatása az előzmények után itélve biztosnak tekinthető.

—

Az országos közoktatási tanács ujjászervezésére vonatkozólag a hivatalos lap következő legfelsőbb kéziratot hozza;

Vallás- és közoktatási magyar miniszterem előterjesztésére az országos közoktatási tanácshoz elnökké: Horváth Mihály püspököt, az eddig fennállott országos közoktatási tanács volt elnökét; alelnökké: Sztoczek József kir. tanácsost, a fennállott országos közoktatási tanács volt alelnökét: tanácsjegyzővé: Kármán Mórt, a budapesti középtanodai tanárképezde gyakorló iskolájának tanitóját; végül állandó tagokká: Hunfalvi Pált a magyar tudományos akadémia rendes tagját; Toldy Ferenczet a magyar tudományos akadémia rendes tagját a budapesti tud. egyetem rendes tanárát; Szabó Józsefet, a magy. tud. akadémia rendes tagját, a budapesti tud. egyetem rendes tanárát, Lutter Nándort, a magy. tud. akadémia levelező tagját s a budapesti tankerület helyettes főigazgatóját, Molnár Aladárt, a m. tud. akadémia levelező tagját, országgyülési képviselőt és Keleti Gusztávot, az országos mintarajztanoda és rajztanárképezde igazgatóját nevezem ki.

Kelt Fiumében, 1875. évi május hó 14-én. Ferencz József s. k., Trefort Ágoston s. k.

—

A m. államvasutak és az oszt. állam-vasuttársulat közt tervezett cartell ezen évre, a „P. Napló“ értesülése szerint már véglegesen elejtetett. Nem azért, mintha a miniszterium elvetette volna az egyezményt, mert még nem is tárgyalta, hanem azért, mivel az osztrák államvasuttársulat nem akar többé kötelezettségben maradni, minthogy az egyezmény életbelépése ismételve egyik határidőről a másikra lőn elhalasztva. Igy utóbb május végét tüzte ki az osztrák államvasuttársulat mint oly határt, a melyen tul, ha a cartell érvénybe nem lép, a tárgyalást megszakitottnak tekinti. Benem teljesedvén még a magyar kormány részéről a helybenhagyás, egyelőre s mindenesetre ezen év végéig a forgalom megosztására irányult egyezmény mellőzöttnek vehető s igy a verseny teljes szabadsággal fog folyni.

—

Falk Miksa urtól a következő nyilatkozat közzétételére kérettünk fel:

Tisztelt szerkesztő ur! A terézvárosi szabadelvü párt küldöttségének adott válaszom egyik passusa itt-ott oly magyarázatot talált, mely az én szavaim által egyáltalában nem igazolható. Mult pénteken megjelent nálam egy 12 tagból álló küldöttség, melynek szónoka — Török József ur — nekem a terézvárosi jelöltséget felajánlotta, azon világos kikötéssel azonban, miszerint ezen határozatot egyelőre csak a kisebb bizottság hozta és hogy ennek érvényességére még a nagy választmány hozzájárulása szükségeltetik. Erre feleltem én, hogy a szavazatokat nem csak számlálom, hanem latolgatom is és még azon esetre is, ha a nagy választmány mást határozna, e csekélyebb számu, de tekintélyes polgártársaim bizalma által is nagy mértékben megtisztelve érzem magamat. Midőn aztán másnap több mint száz főből álló küldöttség a nagy választmány hozzájárulását tudatá velem, azt válaszolám, hogy a bizalom ez ujabb nyilvánulása most már azoknak, a kiktől kiindul, nem csak tekintélyes, hanem nagy száma által is rám nézve szintoly örvendetes, mint kitüntető esemény. — Mindakét felelet tehát, miként szavaim azt kétségtelenné teszik, a kis és a nagy választmányra vonatkozott; a választók összeségéről sem az egyik, sem a másik esetben nem vala szó.

Ha már képesnek tart valaki azon tapintatlanságra, miszerint kicsinyelni vagy épen megsérteni akarnám azon választókat, kiknek bizalmát megnyerni törekszem: legalább is furcsa feltenni rólam, a ki több, mint negyedszázad óta a parlamentáris kormányforma mellett küzdök, hogy a parlamentárismus alapelvét, mely szerint mindenkor a többség dönt, valaha megtagadhatnám.

Budapesten, 1875. junius 7.

Bécs, junius 6. (Eredeti levél.) Az angol-német incidens még nincsen elintézve. Ez ügyre vonatkozólag még egy igen érdekes irat közzététele várható a német birodalmi kanczellártól. Azon jegyzékről van itt szó, melyet Bismarck herczeg a Derby lord által (Russell Odo lord berlini nagykövethez irt jegyzék alakjában tett közbenjárási ajánlatokra válaszul Londonba Münster grófhoz intézett s melyben Anglia ajánlatát, mint tárgy és czél nélkülit, mint puszta félreértés szülemányét rövid és majdnem kemény szavakkal visszautasitotta. Russell Odo lord Berlinben lépéseket tett, hogy a jegyzék közzétételét megakadályozza, de — ugy tetszik — látható siker nélkül.

Választási mozgalmak.

I. A fővárosban.

A főváros volt képviselői közül Pauler, Házmán, Wahrmann és Tavaszi tegnap tartották beszámoló beszédüket választóik előtt. Ugyanekkor mind a négyen ujra képviselőjelöltekül tüzettek ki. Horn Ede mint Falk ellenjelöltje szinte tegnap mondá el programmbeszédét a Terézvárosban. Mig a Józsefvárosban a Jókai és a Steiger-pártnak teljes különszakadása constatáltatott.

—

A Pauler beszámolóját hallgató választók közt ott láttuk Wenckheimb. miniszterelnököt, Majláth György országbirót és Szlávy Józsefet.

Pauler a fusió jelentőségét kiemelve s a mult országgyülés müködését érintve, igy szólt:

„A mi az országgyülés és ennélfogva csekély személyemnek is egyéb müködését illeti, legfőbb sulyt fektetek az igazságszolgáltatás terén alkotott vagy legalább tervbe vett reformokra. Jó igazságszolgáltatás nélkül sem a kereskedelem, ipar és forgalom felvirágzása nem lehetséges, sem a modern államéletre nézve oly mulhatlanul szükséges egészséges hitelviszonyok nem jöhetnek létre. Miután a mult országgyülés szentesitette a birák kinevezését és elmozdithatlanságát, nekünk főkép az igazságszolgáltatás egyszerüsitésére volt gondunk. A törvények alkotásánál vezéreljünk volt: a modern codexekből a legjobbat recipiálni és e mellett sajátos nemzeti nézeteinket és hagyományainkat is lehetőleg tekintetbe venni.“ A főváros egyesitéséről igy szól: „Meg vagyok győződve, hogy valamint egy folyam ágai, ha ismét egyesülnek, még egy jó darabig az egyes részek sajátos szineit és áramlását tükröztetik, de nemsokára a most már egygyé lett folyam csak hatalmassága által emlékeztet arra, hogy egyesülésből származott, ugy a nagy fényes Budapest főváros is csak hatalmassága által fogja mutatni, hogy több municipiumból lett azzá, a mi a király nyilatkozata szerint: méltó politikai, kereskedelmi, iparos és társadalmi központtá“ végül a törvényhatóságok kikerekitésére következő megjegyzést tesz:

„Még egy megjegyzést. A jobboldali ellenzék, mely az előbbi párttól különvált, folytonosan rendszerváltozást hangsulyozza. Már pedig a mi rendszerünk az, mely az egész continensen érvényes, és ha egyszerüsitjük is, ebből pénzügyi előny nem ered, mert a hivatalnokok fizetését okvetlenül fel kell emelni. Nem a központban, a vidéken kell a rendszert megváltoztatni: 152 törvényhatóságnál, melyek terjedelme 2 és 200 □ mfd közt változik és hol egy és ugyanazon állampolgár számára 5 különböző hatóság áll fenn, jó és olcsó közigazgatás nem lehetséges. Én tisztelem a hagyományt és a történelmi fejlődést, de szükséges, hogy a jelenlegi terület és ügyfelosztás a jobb belátásnak engedje át a tért. Őseink is egyesitettek, kikeritettek municipiumokat.“

—

Házmán Ferencz is a nemzet egyértésétől várja a haza jobb létét, s üdvözli a fusiót. A mult országgyülés eredményeiről szólva, többek közt megjegyzi, hogy A közigazgatás nem nyujtott enyhitést a népnek. Hol a legkisebb ügy 15—20 kézen megy át, ott nem elegendő a hivatalnokok kis száma. Az adminisztrátió jó és olcsó csak akkor lesz, ha az egyéni felelősségre alapitják, ha az állam, a községek és hatóságok ügyeiket felelős közegek által intéztetik el.“

—

Wahrmann Mór beszámoló beszéde.

Wahrmann mindenekelőtt a fusio üdvös voltát fejtegette; az uj pártalakulásról azonban, mint átmeneti állapotról igy szól: „Le kell mondanunk arról, hogy a legközelebbi jövőben oly kérdések kerüljenek tárgyalás alá, melyek mint magasabb reformkérdések nagy elvi discussiókra adhatnának alkalmat. S őszintén megvallva, attól tartok, hogy sok epedve várt szabadelvü intézmény létesitése, sok kedvencz eszmének megvalósitása egy ideig még el fog maradni. Ez is egyike azon áldozatoknak, melyet sok más áldozattal együtt meg kell hoznunk. Ellenben biztosit bennünket a szabadelvü pártnak ezen nem szándék nélkül választott neve, hogy a közigazgatási, a jogügyi, s nemzetgazdasági számos más kérdések elintézésénél, melyek megoldása helyzetünk tisztázásáv: l egymástól el nem választható szoros összeköttetésben áll, a szabadelvüség követelményei lesznek irányadók. Talán nem azon schablonszerü szabadelvüség, mely cosmopolitikus átalánosságban a theoria minden tanát minden viszonyok közt alkalmazza, hanem azon öntudatos szabadelvüség, mely az emberiség legnemesebb követelményeit a magyar államiság igényeivel összeegyeztetni és harmonicus öszhangzásba hozni képes. (Élénk tetszés.)

Addig, mig a teendőknek csakis ezen körére szoritkozunk, azt remélem, hogy a nemrég megalakult szabadelvüpárt fenállhat egész nagyságában és terjedelmében, daczára azon különböző sok elemnek, a melyből alakult, s daczára azon átmeneti jellegnek, a melylyel felfogásom szerint ezen párt bir.

A pártok jelenlegi alakulása ugyanis még nem képezi a pártalakulási nagyobb processusnak végstadiumát. A pártoknak a sokat emlegetett és hangoztatott „elvek alapján való csoportositása“ csak akkor lesz lehetségessé, ha az ország pénzügyi és gazdasági viszonyainak sikeres rendezése után a szabadsági és reformkérdések kérlelhetetlen hatalmukkal fognak előtérbe nyomulni, és megoldásukat annál sürgetőbben követelni, minél hosszabb ideig fog tartani a napirendről akaratunk ellen történő lemaradásuk.“

Ezek után áttérve a jelen pénzügyi viszonyokra, igy folytatja:

„Nem akarom tagadni, hogy a szomoru helyzetet nagyrészben a törvényhozás mérész tulhajtásai teremtették; de másrészről, ha igazságosak akarunk lenni, el kell ismernünk azt is, hogy 1867-től 1873-ig államháztartásunk terén tulajdonkép csakis azon hibák követtettek el, a melyek az időben Európában mindenütt minden más téren, az üzlet, a vállalkozás, az associatió terén előfordultak. A nevezett korszak mindenütt a kicsapongó remények, a tulzott számitások korszaka volt, a melyet mindenütt az eszközök és czélok, az akarat és képesség közti aránytalanságnak felismerése, a tényleges szükségeknek és igényeknek keretét messze tulhaladó alkotások conceptiója jeleztek. Ezen áramlatnak Magyarország a politikai téren sem tudott ellenállani s igy nagyhatalmi vágyak, kicsapongó remények vérmes számitások, tulzott föltevések alapján minden alkotás, minden intézmény oly dimensioban tervezteték és szerveztetett, hogy a megkezdettnek keresztülvitelére erőnk elégtelennek mutatkozott, a mely elégtelenség az időközben bekövetkezett rosz termések által még hatványoztatott. Politikai tulspeculátiónak merném nevezni törvényhozásunknak a jelzett hat esztendőben kifejtett tevékenységét s ezen tulspeculatió ugyanazon eredményhez vitt, a melyhez a tulspeculátió vitt minden más téren egész Európában: crisishez, a melyből kibontakozni korlátoltabb téren is vajmi nehéz. A megkezdett munkákat nem lehetett félben hagyni, a fokozatos fejlődésre tervezett intézmények haladását nem lehetett megakasztani, a nagy kamatbiztositások, melyek azon remény fejében szavaztattak meg, hogy csak csekély mértékben fognak igénybe vétetni, a minden várakozáson alol maradó üzleteredmények következtében egész mérvükben váltak esedékessékké, s igy kifizetésöket nem lehetett megtagadni. Az indirect adók, melyeknek az elmult évek eredményei alapján fokozatos emelkedését vettük számitásba, az ország csökkent fogyasztó képessége következtében apadni kezdettek, s igy folytonosan kölcsönökkel kellett teljesitenünk az elvállalt erkölcsi és anyagi kötelezettségeket. Ezen kölcsönök kamatja és törlesztése évről évre sulyos uj terheket rótt az államra, s igy chronicus deficit előtt áll az ország, deficit előtt, melyet még a dús Angliára nézve is egyik kitünő államférfiu csak nehány napja nemzeti calamitásnak mondott, s mely bennünket — szegényeket — előbb-utóbb ha segitséget nem találunk, végveszélylyel fenyeget. (Hosszas élénk helyeslés.)

Az orvosság beható és életbevágó megtakaritások az egyik oldalon, adóemelés és áldozatkészség a másik oldalon. Nekünk okvetlenül mind a kettőt kell alkalmaznunk.

Az egyik a megtakaritás, annyi érdeket sért, annyi egyént támad meg szokásaiban és hajlamaiban, hogy a fenyegetett érdekek közösségénél fogva minden egyes tétel kiküzdése nagy erőmegfeszitésbe kerül. Eredménytelenné lesz e küzdelem ott, hol a takarékossági kisérlet czen érdekeken kivül még a nemzeti hiuságokkal is mer sikra szállni, azon egyedüli érzelemmel, mely a hazaszereteten kivül hazánkban minden pártot egyesit. A másik, az adóemelés, még normalis viszonyok közt is ellenszenvet gerjeszt mindenütt, annálinkább nálunk ma, midőn három rosz év utó hatása alatt az eddig viselt terhek sulya is sokkal nehezebben tarható el, mint ezelőtt.

Az első irányban hathatósan segitett a katasteri törvény, melyet a lefolyt országgyülés utolsó szakában hozott; de ezen törvénynek áldását is csak akkor fogjuk élvezni, ha a megbizandó közegek szakképzettség, szorgalom és főleg tántorithatatlan becsületesség tekintetében egy vonalon fognak állani a törvényhozás jószándékaival.

A második irányban, a tételek magasságát illetőleg oda kell törekednünk, hogy az általános jövedelmi adónál, a mely adónemet én is részemről igazságosnak és az aránytalanságokat némileg kiegyenlithetőnek tartok, oly tétel ne alkalmaztasék, a mely legnagyobb részében csak a városi birtokokat, a nagy társaságokat és a kereseti adóval megrótt lelkiismeretes adózókat sujtsa. A városi házaknak ujbóli nagymérvü megadóztatása megakasztaná a városok fejlődését. Én ez ország jövőjét a valódi polgári elem teremtésében és fejlesztésében látom. (Zajos tetszésnyilvánitások.) — Nézetem szerint minden eszközt fel kell használni arra, hogy teremtsünk mentül több nagy és vagyonos várost, mint a kultura megannyi tüzhelyét. S ez általános czél nem hagyandó figyelmen kivül az adótétel megszabásánál. (Élénk tetszés.) Ne fenyegessük a kereseti nagy társaságok életerejét, mert daczára a krisissziilte ellenszenvnek, mely a kedélyekben minden részvénytársaság ellen ma uralkodik, csak az associatio képes hazánk kereskedelmén, iparán és hitelviszonyain eredménynyel segiteni. (Élénk helyeslés) A virágzó részvénytársaság az ország leglelkiismeretesebb és legbiztosabb adófizetője. (Igaz! Igaz!) E társaságok tulterheltetése nemcsak gazdasági, hanem egyszersmind financzialis hiba is volna. (Ugy van, ugy van!)

Indirect adórendszerünk megváltoztatása szoros összeköttetésben áll az 1867-ik XVI. t. czikkel, s a tárgyalások, melyek a vám- és kereskedelmi szerződés megujitása, a külföldi államokkal kötött szerződések megváltoztatása és a quota megállapitása érdekében a jövő években megindilandók, részünkről a legnagyobb eszélyességet és óvatosságot követelik. (Nagy tetszés.) Nálunk sokan az önálló vámterületben látják a mentő eszmét, a Lajthántul pedig hónapok óta nagy erélylyel foly a mozgalom a szélesebbkörü és magasabb védvám mellett. Már maga a két eszme rokon természete bizonyitja helytelenségöket. (Igaz! Igaz!) — Ha a lajthántuli iparosok és gyárosok iparuk érdekében a külföld irányában védvámot tartanak szükségesnek, ebből folyólag meg kell engedniök, hogy mi meg saját iparunk érdekében tartsuk szükségesnek a védvámot ő ellenük. (Ugy van!) A magasabb védvám rendszernek elfogadása Lajthántul, jogosan és következetesen az önálló vámterület elfogadásához vezetne Magyarország részéről. (Ugy van! Ugy van!) Ez esetben az osztrák gyáripar kizárná ugyan a külföld veszélyes versenyét saját területéről; de elvesztené Magyarországot, czikkeinek legnagyobb és legbiztosabb fogyasztóját. A veszteség mindenesetre nagyobb volna a nyereségnél, a menynyiben a lajthántuli iparnak hanyatlása okvetlenül következnék az érintett kölcsönös eljárást. (Élénk helyeslés.) Másfelől azonban a lajthántuli nagy ipar egyszersmind legnagyobb és legbiztosabb fogyasztója hazai terményeinknek és ennélfogva az osztrák ipar elgyengülése a legnagyobb visszahatással volna hazánk termelési viszonyaira. (Igaz!)

Nekünk soha sem szabad felednünk, hogy kivitelünk nemcsak a szorosan vett külföldre irányzandó, mely a különböző források között mindig azt fogja választani, mely mellett sajátságos viszonyai szólnak, mely ma tőlünk, de máskor Oroszországtól, a Dunafejedelemségektől, Amerikától veszi meg szükségét, mig Ausztria minden körülmények között első sorban tőlünk veszi azokat, mert geografiai fekvése, az összeköttetések könnyüsége, a viszonylatok sürüsége, főleg pedig a pénzláb és a valuta egysége, s a szokás nem kicsinylendő hatalma természetszerüleg reánk utalja fogyasztóinak nagy többségét. A magunk érdeke követeli tehát, hogy e vevőink fogyasztó képességét ne veszélyeztessük, ép ugy mint az önérdek kell, hogy az osztrák államférfiakat arra vigye, hogy hasonirányu tulcsigázott védvámpolitika által Magyarországot, Ausztria gyártmányainak legjobb vevőjét, magától el ne idegenitse. (Zajos helyeslés.)

Eszerint csak a kölcsönös érdekek viszonyos és rokonszenves figyelembe vétele lehet kereskedelmi politikánk vezérelve. (Helyeslés.) Részünkről nem szabad tulmerev kivánságok által az osztrák iparfennállását lehetetlenné tenni; de másrészről jogosan követelhetjük azt, hogy Ausztria az áldozatokért, melyeket fogyasztóink e czélból hoznak, teljes kárpótlást nyujtson főleg a fogyasztási adó tételeinek megállapitásánál adandó kedvezmények utján; (Hosszas élénk helyeslés) melyek pénzügyi viszonyaink javulására hathatósan szolgálhatnának.

Ugyanezen eszme fonalán kell a bankkérdést megoldani. (Halljuk! halljuk!) Ezen

---

A MÁSOK PÉNZE.

REGÉNY.

Irta: **GABORIAU ÉMILE.**

Francziából forditotta: ZICHY CAMILLA.

(II. kötet.)

Trégars marquis ezt ugyan tudta, de ma valami setét előérzet lepte meg szivét.

A polgárok egyikéhez fordulva, megszólitá:

— Tudja a részleteket? kérdé.

Az illető kellemesen érzé érintve magát e bizalom által, s a legnagyobb készséggel felelt.

— Hogyne, itt a negyedben van az üzletem ... Személyesen, saját szememmel ugyan nem láttam a dolgot, de a feleségem látta ... Iszonyu volt ... A kocsi valóban gyönyörü uri fogat, a Madeleine felől jött. A lovak elragadták és a Chateau d' Eau terén már is szerencsétlenség történt, mert egy vén asszonyt legázoltak ... Egyszerre ..... amott, lenn, a játékárusbolt előtt, mely az enyém, az egyik kerék beleakadt egy óriás teherkocsiba ... és azonnal megvan a csetepaté ... a kocsis a földre zuhant és a benn ülő nő is kiesett, pedig az egy szép fiatal leány, ki itt lakik ebben a házban ...

Trégars marquis ott hagyá a faképnél az előzékeny elbeszélőt és a Hôtel des Folies keskeny bejáratához rohant.

A mint az udvarba ért szemközt találkozék Maxence al.

Halott halaványan, fedetlen fővel, tétova szemekkel, iszonyu idegrázkódások közt, csaknem őrült gyanánt rohant Trégars marquis elé:

— Ah! barátom, kiálta, mily szerencsétlenség! ...

— Lucienne? ...

— Már meghalt talán ... Az orvos semmiért sem áll jót. A patikába szaladok valamit készittetni ...

Félbeszakittatott a rendőrfőnök által, kinek jóakaratu pártfogása mindeddig még megmentő és megóvá Luciennet minden komoly bajtól. A Fortinék kis földszinti szobájából lépett ki épen, mely a derék párnak irodául, ebédlőül és hálószobául szolgált.

Az udvar légszesz világitása mellett felismeré Marius de Trégarst. Azonnal feléje sietett és kezet szoritva vele, hevesen szólalt meg:

— Nemde! Tudja már?! ..

— Igen!

— Ez az én hibám, marquis ur, saját nagy hibám, mert tudtuk, hogy roszat tervelnek. Annyira tudtam, hogy Lucienne életét veszély fenyegeti, oly biztonsággal el valék készülve ez ujabb merényletre, hogy mindannyiszor ha kikocsizott, egyik meghitt emberemet küldtem el vele, inas-egyenruhában. Ma emberemnek annyi dolga volt, hogy azt gondoltam:

— No ez egyszer még nem lesz baj! — S látja, hogy mi lett a vége.

Maxence leirhatatlan csodálkozással hallgatta mindezt. Bámulattal tapasztalta Márius és a rendőrfőnök közt fennálló komoly bizalmas viszonyt, mely a hosszas ismeretség, kölcsönös tisztelet és közös remények kifolyása.

— E szerint, szólt Trégars marquis, ez nem esetleges baj?

— Nem.

— A kocsis vallott, nemde?

— Nem! a gazember azonnal szörnyet halt.

És be sem várva egy ujabb kérdést:

— De ne álljunk itten, folytatá a rendőrfőnök. Mig Maxence a patikába szalad, gyerünk be ide Fortinék irodájába.

Ott csak a férj volt jelen, miután drága fele Luciennel volt elfoglalva,

— Sziveskedjék egy negyedórára sétálni menni, mondá neki a rendőrfőnök, beszédem van ez urral.

Szó nélkül, alázatosan, mint oly ember, ki tudja, mi réven jut valamihez, és beismeri mennyi tisztelettel tartozik neki az emberiség, Fortin uram sietve eltünt.

A rendőrfőnök azonnal megszólalt!

— Marquis ur, elvitázhatatlan tény, hogy itt bünös merénylet követtetett el. Kérem, hallgasson meg és itéljen maga:

Épen asztaltól keltem fel, midőn tudtomra adták a Luciennel történt szerencsétlenséget. Még öltönyváltoztatásra sem véve időt, ide sieték. A kocsi ezer darabra törve feküdt az uton. Két csendőr nagy ügygyel bajjal féken tartá a lovakat, melyeket végre mégis sikerült megállitaniok, Kérdéseimre tudtomra adatik, hogy Lucienne Maxence segitségével képes vala egész a Hôtel des Folies-ig tántorogni s hogy a kocsis a közel levő patikába vitetett.

Kétségbeesve hanyagságom miatt, és bizonytalan gyanuk által zaklatva, mindenekelőtt a patikába sietek. A kocsis a hátsó boltban feküdt egy matraczon.

Miután feje a járda éléhez ütődött, koponyája meg volt repedve és szegény épen lelkét adá ki, midőn oda értem. Első perczben reményeim meghiusulását látám e rögtöni halálban, mert első gondolatom vala, hogy ezen egyén által felvilágositást fogok nyerhetni. Azonban parancsot adok a hulla átkutatására. Nem találnak nála semmiféle papirt, mely kilétét felderithetné. De nadrágja egyik zsebében, tudja mit találnak? Husz darab száz frankos bankót, gondosan betekerve egy hirlapfoszlányba.

Trégars marquis összerezzent.

— Mily felvilágositás! kiálta. De nem a jelenlegi eseményekre czélzott e felkiáltás.

Azonban a rendőrfőnök természetesen máskép értelmezé.

— Igen, ez felvilágositás, szólt. Nekem e kétezer frank csak annyi volt, mint egy vallomás; ez nem lehetett egyéb, mint egy büntény foglalója. És csakugyan, egy perczet sem veszitve, bérkocsiba vetém magam és Brionhoz vágtatok. Mindenki a legnagyobb izgalomban volt ott, mert épen akkor hozták haza a tajtékzó lovakat. Kérdéseimre rögtön kiderül gyanuimnak igazsága. A gazember, ki meghalt, nem volt a Brion kocsisa. Röviden elmondva, ez volt az események veleje.

Kettőkor, midőn a Van Klopen által rendelt kocsinak el kellett volna indulnia Luciennért, a kocsist és inast előbb el kelle hozatni egy csapszékből, hol azok az időről megfeledkezve, egy ismerősükkel borozgatának, ki már délelőtt látogatta meg őket. Kissé el valának ázva ugyan, de nem annyira, hogy ne lehetett volna rájok bizni a lovakat, sőt attól lehete tartani, hogy a levegőn egészen kijózanodnak. Elindultak tehát, de nem mentek nagyon messze, mert egyik pajtásuk meglátta őket, midőn egy bormérés előtt megálltak, hol ugyanazon egyén várt reájuk, kivel már egész délelőtt dőzsöltek ...

— S ki nem volt más, mint ama szörnyet halt ember?

— Várjon. E tudósitások után azonnal az emlitett bormérésbe vezettetém magamat, és a Brion kocsisa és inasa után kérdezősködém. — Még mindig ott voltak s meg is mutatták nekem egy külön szobában mély álomban a földön heverve ... Felakarom őket költeni .... hasztalan! Leöntetem őket hideg vizzel — hiába! Egy nagy kanna friss viz, melylyel srczukat leöntik, egy haragos röfögést idéz elé ... Megértem, mit itattak meg velök, orvosért küldök és a korcsmárostól magyarázatot kérek. Neje és pinczére felelnek.

Azt beszélik, hogy vagy két óra felé egy ember jött be hozzájok, ki Brion egyik hivatalnokának adá ki magát, s három pohárka cognacot rendelt saját és két barátja számára, kit itt bevárni készült.

Feladják a kivánt italt s néhány perczczel később egy kocsi áll meg a korcsmajtó előtt és a kocsis s inas leszállnak. Azt álliták, hogy utjok igen sietős s csak egy kortyra jöttek. Mindegyik három pohárral iszik, azután egy pintet hozatnak ... Világos volt, hogy egészen megfeledkeztek lovaikról, melyeket ezalatt egy hordár gondozására biztak.

Nemsokára emberünk egy játszmát proponál, s az ajánlat elfogadtatik. Egy külön szobában foglalnak helyet s ökleikkel dörömbölve az asztalon, bouteillás bort rendelnek. A kártyázás vagy husz perczig tartott. Ezen idő letelte után, azon ember ki legelőbb érkezett, ismét előjön, még pedig igen boszus arczczal, s elmondja, mily boszantó kellemetlenség történt, miután társai holtrészegek, szolgálatukat ennélfogva elfogják hanyagolni, minek következtében az ur bizonyosan elcsapja őket, mivel hogy nagy gondja van rá, hogy mindenkit kielégitsen, ki nála rendeletet tesz. — Ámbár ő maga is csak annyit ivott mint a másik kettő, mégis egészen nyugodt volt. Egy perczig gondolkozék, azután előállt tervével:

— „Egy jó eszmém van, mondá. Nemde, barátok közt, segiteni kell egymáson? .... Felveszem én a kocsis liberiáját s elviszem én a kocsit rendeltetése helyére. .... Tudom hová volt rendelve ..... egy jó öreg asszonysághoz, kinek füllentek valamit, hogy az inas távollétét kimentsem ....“

Meg lévén róla győződve, hogy Brion egy hivatalnokával van dolguk, a korcsmárosné és pinczér nem találnak semmi feltünőt e szép tervben.

A betyár felveszi az alvó kocsis liberiáját, felül helyette a bakra, s elvágtat miután még meghagyta volna, hogy szolgálat után majd eljön ismét társaiért, remélve, hogy akkorra már kilesznek józanodva.

Trégars marquis ismerte a rendőrfőnök ügyességét s igy nem csudálkozott azon, hogy oly rövid idő alatt, ily tüzetesen tudott mindennek nyomára jutni.

A rendőrfőnök folytatá:

— Épen befejezém vallatásaimat, midőn az orvos megérkezett. Megmutatom neki részegeseimet, s ő azonnal felismeri, hogy jól vélekedém, s hogy ezen emberek csakugyan olyan bódító szerrel valának elaltatva, melyet a tolvajok szoktak használni megrablásra szánt áldozataiknái. Egy késsel szétfeszíti a részegek fogait, és egy ellenszert ád be, melyre nemsoká felébrednek halálos merevültségükből. Lassanként szemeik is megnyilnak és képesek lesznek kérdéseimre válaszolni. Dühösek a fölött, hogy igy kijátszattak, de az illető egyént nem ismerik. Megesküsznek rá, hogy életükben ma délelőtt látták először s még nevét sem tudják. ...

E teljes magyarázatok után nem maradhat többé kétség.

A rendőrfőnök jól látott, jól gyanakodott s azt be is bizonyitá.

Lucienne nem egy közönséges balesetnek lett áldozata, hanem egy gondosan összeállitott s bihetetlen merészséggel keresztül vitt tervnek, azon alattomos bünös merényletek egyikének, a milyenek nagyon is gyakoriak, melyeknek szétágazott szövevénye tiz eset közül kilenczszer, az emberi igazság minden nyomozását, minden gyanuját kijátsza és nyugodtan élvezi az ügyesség vétkes gyümölcsét.

(Folyt. követk.)

viszony, mely ma tényleg létezik, többé fenn nem maradhat. (Igaz! igaz!) Hogy néhány százezer frtnyi hitel nagy vidékek és városok részére mindig három hónapról három hónapra nagy nehezen engedélyeztessék; ennek esetről esetre történő meghoszabbitása fényes kegyelmi ténynek tünhettessék fel, s ez is csak akkor adassék meg, ha küldöttségek, folyamodványok és nagy hatalmi ajánlgatások által sikerül a bécsi bankigazgatók kedélyére hatni: (Nagy mozgás) hogy ez igy tovább tartson, azt szive mélyében az osztrák nemzeti bank még maga sem hiheti (Zajos helyeslés.) Hogy vidéki pénzintézeteink a nemz. bank leszámitolási hitelét csak választmányaik kölcsönös jótállása, egy nagy hitelü országos pénzintézet közvetitésére, s ezeken kivül még nagy összegü értékpapirokból álló biztositék letétele mellett nagy nehezen birták kieszközölni: ez oly tény, mely ha elfogulatlanul biráltatik meg, önmaga elégséges arra, hogy a helyzet tarthatatlanságát bebizonyitsa. (Hosszantartó zajos helyeslés.)

Óhajtandónak tartom, hogy a tárgyalások első sorban az osztrák nemzeti bankkal indittassanak meg; (Helyeslés) megengedhetőnek vélem, hogy a valuta egységének fentartása érdekében a legnagyobb mérvü kedvezmények adassanak; (Helyeslés) de arról, hogy a magyar bank önállósága és függetlensége hitelintézeti üzlete tekintetében biztosittassék, semmi szin alatt és semmi körülmények között le nem mondhatunk. (Szünni nem akaró zajos helyeslés) s ha e czélt a nemzeti bankkal szemben el nem érhetjük, más irányban kell még áldozatok árán is a kérdés megoldását megkisérelni. (Helyeslés.)

—

Tavaszi Endre beszámolójában teljes, (a határtalansággal határos) bizalmat szavaz a kormánynak. Az államjavakat szeretné el nem adni. Az uzsoratörvényre nézve azt mondja, hogy bár azt visszaállittatni nem kivánja, de az minden esetre kiviendő, hogy a betáblázott adósságok kamatainak maximuma törvény által állapittassék meg. Szól azután a vasuti tariffákról, vám és kereskedelmi szerződésekről. A létrejött adóreformokban az arányos felosztást fogja sürgetni, ugy szintén a hivatalok rendezését is. A hadügyet illetőleg azon nézetben van, hogy itt egyelőre nagyobb megtakaritásokat nem lehet eszközölni. Szólott a felsőház reformjáról, a vallásszabadságról s végre a kötelező polgári házasságot okvetlenül behozatni kivánja. Igéreteket — ugymond — nem tesz, ilyeneket csak ujoncz képviselő tehet (!) ő a jelen kormány hive s azt mig szabadelvü irányban halad, támogatni igéri.

—

Horn Ede beszámolójának megkezdése előtt pártjának hangadó tagjai Falk azon nyilatkozata ellen szónokoltak, mely szerint ő nemcsak számlálja, hanem mérlegeli is a szavazatokat. Ezt Horn pártja oda magyarázza, mintha a „P. Lloyd“ szerkesztője a gazdag és szegény választók közt akarna különbséget tenni. S e hibás felfogás keserü nyilatkozatokra ragadta a beszélőket.

Horn beszámolójából közöljük a következő főbb pontokat:

Beszéde elején a fusio létrejöttét és a szabadelvü párt megalakulását adja elő, ezután kifejtve a szabadelvü párt jelentőségét, igy folytatja programmbeszédét:

Az anyagi érdekek fejlesztése állami és nemzetgazdászati háztartásunk rendbehozása fogja képezni a legközelebb jövő, a közel országgyülés első fontosságu teendőjét. A mi az államháztartást illeti, elégséges lesz azon tagadhatatlan tényre utalni, hogy egészségesnek bizony nem mondható azon államháztartás, melyben évrőlévre jelentkezik a deficit, mely minden évben uj adósságcsináláshoz folyamodik. A nemzetgazdászati helyzetet illetőleg legélénkebben érzi épen ezen kerület, mely tulnyomólag iparos- és kereskedő lakossággal bir, hogy mennyire ki nem elégitő a mostani helyzet, és hogyha gyors és gyökeres javitás közbe nem jő, teljes elnyomorodás fenyegeti szegény hazánkat.

Az államháztartás rendezésének javitása, mely két éven át foglalkoztatta az ország közvéleményét, két uton eszközölhető. A költségek leapasztása és a jövedelem fokozása által.

A megtakaritásoknak határozott pártolója vagyok, de nem értek egyet azokkal, kik az ugynevezett administrationalis vagy beligazgatási költségek apasztását hangsulyozzák, és ebben látják az ország megmentését. A beligazgatás alatt értem teljesitését mindazon kötelezettségeknek és föladatoknak, melyek polgáraival szemközt az ujabbkori államot illetik, mint pl. a személyes vagyonbiztonság, a jó igazságszolgáltatás, a népnevelés előmozditása, a közlekedés könnyitése, a jó törvényhozás, szóval az egész államgépezet összetartása és mozgásba tétele.

Ezen ujitásoknak ne legyen a fukarkodás egyedüli czélja, hanem szolgáljon arra, hogy a valóban hasznos szolgálatok jobban elláttassanak, azok, melyek a nép javának előmozditására, az ország felvirágzására szolgálnak. Kevesbitsük a hivatalnokok számát, egyszerüsitsük az egész administratió szervezetét, miáltal nemcsak olcsóbbá, hanem gyorsabbá és jobbá is fog válni. Használjuk fel a megtakaritott összeget például a népnevelésre, hogy a szegény néptanitók sorsán javithassunk: forditsuk arra, hogy egészségügyünket, börtönügyünket javithassuk, melyek valóban a hires ázsiai állapotokra emlékeztetnek.

A beligazgatási költségekben lényeges apasztás alig lesz keresztülvihető.

Áttérek a költségvetés másik fontos tételére, az ugynevezett szerződéses kiadásokra, melyek majdnem 70 millióra rugnak fel, és mind a közös, mind a magyar államadóságok kamat és törlesztés-hányadát magukban foglalják, melynél apasztás szintén alig várható.

Azon 15—16 milliónyi kiadásokra nézve, melyekkel a vasutak ügye terheli költségvetésünket, a megtakaritás lehetséges és azt nem szabad késleltetni.

A bányák és telepek czélszerübb és okosabb kezelése által Magyarország nemzetgazdászati fejlődése természetadta gazgag kincseinek jobb értékesitését fogja elősegiteni, mert én a nemzetgazdászati fejlődésben látom az államháztartási javulás fő támaszát.

A jövedelem fokozását nem keresem a száraz adófelemelések empirikus orvosszerében. (Zajos éljenzés). Nincs kétségem ugyan benne, hogy ha a haza elutasithatatlan érdeke kivánja, önök áldozatkészsége a legsulyosabb erőfeszitéstől vissza nem riad. (Ugy van! Helyeslés.) De én ezen módot csak legvégsőnek szeretném tekinteni.

A valódi és tartós jövedelem emelése csak ugy érhető el, a mennyiben az adójövedelem magától és természetszerüleg fokozódik, azaz a mennyiben kifolyása a növekedő vagyonosodásnak, az ország adóképessége folytonos emelkedésének.

Az ország nemzetgazdászati jövedelmeinek fokozását és a vagyonosodás emelkedésének biztositását földmivelésünk fejlesztése által kivánja első helyen emelni, ennek előmozditását pedig a kereskedelem és ipar emelkedésében látja, s miután nem létezik, s nem is létezhetik véleménykülönbség az iránt, hogy a fennálló vám- és kereskedelmi szerződés s az ezen alapuló nemzetközi szerződések sok tekintetben hátrányosak hazánk földmivelési, ipar s kereskedelmi érdekeire s hogy ezen minél előbb s minél gyökeresebben segiteni kell. Ez lesz a jövő országgyülés egyik feladata, ennek előkészitése a kormány elodázhatlanabb teendői közé tartozik.

A bankkérdés megoldására vonatkozólag van egy pont, melynél nincs véleménykülönbség, s ez az, hogy a mai helyzet teljeséggel tarthatatlan, hogy sem az ország méltóságával, sem nemzetgazdászatunk érdekeivel össze nem egyeztethető ama függés Bécstől, mely jelzi egész hitel s pénzügyünket, s ebből kifolyólag egész kereskedelmi s iparos életünket. Ezen viszszás állapot megszüntetése szintén a jövő országgyülés egyik első feladata lesz. A kielégitő megoldás előkészitése a kormány legsürgősebb teendői közé sorozandó. Itt is szem előtt tartandó lesz az érdekközösség Magyarország és Cislajtánia közt, de csak annyiban, a mennyiben a másik fél engedékenysége szolgáltatja a lehetőséget hazánk érdekének kimeritő megóvására.

Nyilatkozat. A fővárosi polgárság részéről folyó évi január hó 24-kén tartott gyülésben választott száztagu bizottmánynak alulirt végrehajtó bizottsága, melynek feladatává tétetett, hogy a küszöbön levő országgyülési képviselőválasztások alkalmával az iparos, kereskedői, valamint az összes polgári középosztály anyagi érdekeinek hathatós képviseltetésén munkálkodjék: azon, részben roszakaratból, részben tájékozatlanságból eredő gyanusitásokkal szemben, melyek az utóbbi hetekben, mind a sajtó egy részében, mind választási gyülésekben emeltettek; kötelességének tartja határozottan kijelenteni:

hogy e bizottság semmiféle személyes érdekért, hanem egyedül kartársai, a hazai kereskedők és iparosok és az egész polgári középosztály átalános érdekeiért, tehát egy szent eszméért harczol, és hogy őt ezen egy alkotmányos polgári jogon alapuló feladatának teljesitésében semmiféle gyanusitás sem fogja eltántorithatni.

hogy igazságtalanul megtámadott elvtársainak müködéseért egyetemleges felelősséget vállal, és hogy azon tiszta öntudatban, miszerint oly ügynek szolgál, mely hazánk jólétére jelentékeny befolyással van, törekvéseinek tárgyilagos megbirálását örömmal üdvözli ugyan, de jövőben a gyanusitások ellenében magát minden törvényesen megengedett fegyverrel védelmezni fogja.

Végül az alulirt bizottság azon reményét fejezi ki, hogy a hazai sajtó a pártszenvedély által nem fogja magát igazságtalan magatartásra ragadtatni egy egészen loyális és mérsékelt mozgalom irányában, melynek jogosultsága azon rokonszenv által, melylyel sok részről fogadtatott, eléggé igazolva van, és a mely, bár a politikai párt-terrorizmus által pillanatnyira ferdén biráltatik, a jövőben biztos sikerre számithat. A végrehajtó bizottság 1875-dik évi junius hó 3-kán tartott üléséből.

—

II. A vidéken.

Miskolcz város képviselői Horváth Lajos és Dálnoky Barna tegnap tartották beszámoló beszédüket választóik előtt. Horvát kiemelte, hogy a kormány és az országgyülés, a lefolyt három év alatt nem felelt is meg egészen azon feladatnak, mit tőlle vártunk, az 1877/5-iki orsággyülés müködése meg sem volt meddő, hozattak azért törvények, melyek hazánk jólétének előmozditására hasznosak és szükségesek voltak, nem tagadja szólló, hogy nagyobb eredmények is elérethettek volna, ha az idővel és viszonyokkal jobban gazdálkodnak, de főleg ha a ház és kormány nem lett vőlna kitéve azon zaklatásnak, és támadásoknak, melyek a baloldal részéről ellene intéztettek. A fusiótól vár minden jót. Dálnoky a keleti vasut kérdésben tanusitot magatartását igazolta. Szerinte az ország mai pénzügyi viszonyai közt az állam nem kárpótolhatja a részvényeseket. A fusiótól ő is jót remél Horváth Lajos elfogadta ujra a jelöltséget. Dálnoky határozottan visszautasitá azt. S igy valószinü, hogy a másik jelölt Lichtenstein lesz.

Tornamegye szini kerülete volt képviselőjét Lükő Gézát léptette fel, a görgői kerület pedig Lovász Miklóst, ki szabadelvünek vallja magát.

Mosonymegye m. óvári kerületéből küldöttség jött Budapestre Horánszky Nándort felkérendő a jelöltség elfogadására.

Csanádmegye nagylaki kerületének szabadelvü pártjának egy része a Nógrádmegyében fellépő Szontágh Pál helyett báró Podmaniczky Frigyest akarja felléptetni.

A tiszalöki kerületben Balogh Zoltán az »Alpár« szerzője a függetlenségi párt jelöltje.

A pécsi kerületben a szabadelvü-párt Tóth Istvánt léptette fel.

Győrmegye szigeti kerületében gr. Khuen-Hédervary Károly megválasztatása biztosnak látszik. A gróf a jobboldali ellenzék hive.

A jákóhalmi kerületnek eddigelé már három jelöltje van, u. m.: Dr. Oláh Gyula, Király Alajos, és Lenk Sándor.

Jászberényben Csernátony nevét hangoztatják.

A turkevei kerületben Hegedüs Zsigmond a szabadelvü párt jelöltje.

Mezőturon Csávolszky Lajos beszámolt, s a függetlenségi párt által ismét felléptettetett.

Az edelényi választókerületben a jobboldali ellenzéki gr. Csáky Gyula beszámolt.

Ujdonságok.

Budapest, junius 7.

A hivatalos lap közli »a tőke-kamat- és járadékadóról« (1875. XXII.) továbbá „a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adójáról“ szóló (1875. XXIV.) szentesitett és kihirdettetett törvényeket.

Tanügybarát. Károlyi Sándor grófot a napokban felkereste a csongrádi állami tanitó-képzőintézet igazgatója, megkérvén őt, hogy engedné meg, miszerint az intézet növendékei derekegyházi mintagazdaságát megszemlélhessék. A gróf ezt nemcsak készségesen megengedte, a látogatás idejére rendelkezésükre bocsátván tiszteit és gépeit, hanem kijelenté, hogy a tanári kar és a növendékek az ő vendégei lesznek.

Vas-logika. A franczia fénymázat zsiros tartalma miatt bádog dobozokban importálják más államokba. Az osztrák pénzügyminiszterium, tekintettel a dobozok sulyos voltára, elhatározta, hogy a behozatalnál az ily szállitmányt nem mint fénymázt, hanem mint »vasat« fogja vám alá vetni. Érdekes adat lesz pár év mulva ez intézkedés folytán, hogy Ausztriába 1875-ben mily nagy mennyiségü vasat szállitottak be schuwichs alakban.

Kalapfonás a szegedi tanyákon. Oláh Szilágyi János, Szeged külterületén tanitó, a tanyai gyermekeket kalapfonásra tanitja. A tanyai gazdáknak e czélra jó szalmájuk van, a gyermekek kedvvel dolgoznak, a minek következtében gombamódra szaporodik a tanyákon a szalmakalap. A gyermekek nem csekély összeget keresnek ezen foglalkozásuk által. A nevezett tanitó most a kosárkötést szándékozik megtanulni, hogy azután tanitványait erre is megtanitsa. Az ott elterülő rengeteg füzesek mellett ez igen haszonhajtó foglalkozás volna, nem tekintve azon közvetett hasznot, melyet a gyermekek ily foglalkozás által szereznek maguknak.

Derék herczeg. Ossuna herczeg nem csak leggazdagabb és büszkébb, de egyszersmind leghálákatosabb szivü nemese is Spanyolországnak. Egyik nagy fénynyel berendezett madridi palotáját azon cselédei nyughelyeiül engedte át, kik szolgálatában őszültek meg. Ő volt azon spanyol grand, ki egykor Montigo Eugenia kezét (a későbbi franczia császárnéét) visszautasitotta.

Szinházi játékrend. Ma 7-kén »Az égben« Balázs Sándortól s »Az elkényeztetett férj«, 8-kán »Ördög Róbert« Hamakers kisasszonynyal, 9-kén Dancz Nina utolsó föllépése a »Tündérujjak«-ban, 10-dikén »Tannhäuser«, 11-kén »Az élet álom« Calderontól, 12-kén »Rigoletto« Hamakers kisasszonynyal, 13-kán a »Ripacsos Pista dolmánya«, 14-kén »Jó falusiak« Eichner Anna k. a. első föllépteül, ki másodszor 18-kán a »Nők iskolájá«-ban fog játszani. — Hamakers Bernardine k. a. a fönebbieken kivül még kétszer fog énekelni, utóljára 17-kén az »Ördög Róbert«-ben. Utána uj vendég jő, a pöréről sokat emlegetett Bogdani Vanda k. a., ki először e hó 19-kén lép föl a »Szevillai borbély«-ban. — Eibenschütz Mari k. a. kétszer fog e hóban játszani; 21-kén az »Ármány és szerelem«-ben, 25-kén a »Csók«-ban.

Fogarassy Mihály erdélyi püspök már jó idő óta köruton van, osztva a bérmálás szentségét. A falvak többnyire banderiummal fogadják őt és virágözönnel, üdvözletekkel. Azokon kivül majd minden község határán ünnepi ruhába öltözött leánysereg siet a főpásztor elé. A püspök azonban nemcsak kenetes szavakat s a bérmálás szentségét osztja hivei között, hanem, a hol szükségét látja, bőkezüen ajándékoz. Igy a többi közt a szovátai templom felépitésére 500 frtot adományozott

A kolozsvári román ifjuság közelebbi tavaszi mulatságán is jelét adta az éretlen nemzetieskedésnek. A mulató helyet sárga-fekete s román zászlókkal diszitették. Nem sokáig élvezhették azonban a naiv tüntetést, mert Minorich Károly városi főkapitány azokat a törvény értelmében egy száig leszedette.

Kolozsváron nagy a lelkesedés. A város képviselőinek, gróf Péchy Manónak és Hajós Jánosnak, nemkülönben az egyik uj jelöltnek Sámy Lászlónak fáklyás zenét adtak, melyen a tűzoltók testülete s a dalárda is részt vettek.

—

Egyletek, társulatok.

A pesti nemz. dalkör a közbejött kellemetlen idő következtében dal- és zeneestélyét csütörtökön, f. hó 10-kén tartandja meg, Klemens városligeti kerti helyiségében, melyre a már váltott jegyek érvényesek.

A Szent-István-társulat f. hó 10-én, csütörtökön, délutáni 4 órakor választmányi gyülést tart, melyre a tagok megjelenni kéretnek.

—

Budai szinkör. Ma, hétfőn, junius 7-dikén, uj diszlettel, tánczczal, dalokkal és hazai tájképekkel: „A varázs tündérfátyol“. 3 felvonásban, 12 képpel.

Táviratok.

Zágráb, jun. 6. (Tartomány-gyülés.) Kukuljevic hosszabb indokolás után a következő interpellatiót intézi a bánhoz: „Vajjon a bán tudomásával lett-e a régi horvát és szlavon határőrvidék provisorius nem alkotmányos kormányzata véglegessé? Van-e tudomása arról, hogy minő intézkedések tétettek az iránt, hogy a magyar-horvát országgyülést bezáró trónbeszéd azon igérete, mely a határőrvidék bekebelezésének tökéletes keresztülvitelét a közel jövőben igéri, ténynyé váljék?

Hajlandó-e minden törekvését oda irányozni, hogy a jövő horvát illetőleg közös magyar-horvát országgyülés első ülésszaka alatt a horvát-slavon határőrvidék az anyaországba, illetőleg az egész határvidék Sz.-István koronájához tartozó országokba bekebeleztessék.“ Interpellálót több éles kifejezései miatt az elnök mérsékletre intette, a nagyon látogatott karzatokat pedig a közönség többszöri élénk tetszésnyilvánulásai miatt kiürittette.

Jagic kérdi a bántól, vajjon a magyar kormánynak azon jogtalan kivánságát, hogy a Mura-szigetet Zágráb-megyéből ki és magyar megyébe bekebelezni óhajtja egész erélylyel, a menynyire az ország kormányzat illetékessége engedi, visszafogja-e utasitani? — Dr. Malec a mult ülésszakban a magyarnyelvnek ezen királyságokba leendő behozatala tárgyában tett interpellátiójára sürgeti a választ. Zsivkovits osztályfőnök felel a bán nevében dr. Schvamm és Urbanic mult ülésben beadott interpellátióra, kik a válaszszal megvannak elégedve.

Kukuljevic interpellátiójára azt feleli Zsivkovits, hogy azon viszályról, melyet Kukuljevic mint Horvátország és határőrvidéke közt létezőt felhoz, szó sem lehet, megmagyarázza, miért kellett a provisoriumból a definitivumba átmenni, s biztosit arról, hogy a kormány a határőrvidék egyesitését az anyaországgal mindig szem előtt tartja s reméli, hogy a határőrvidék képviselőit már a jövő horvát-országgyülési ülésszakra meg fogja választhatni. — Ezután következett a napirend tárgyalása s a községi biróságokról szóló törvényjavaslat ugy általánosságban, mint a részleteiben a törvényelőkészitő bizottság javaslatai szerint elfogadtatott.

Köln, jun. 6. A »K. Z.«-nak jelentik Carlsruheból, miszerint a mult héten előfordult nyomtatott és suttogott hazugságok bámulatos hatalma a szövetségi kormányoknál azon óhajt érlelte meg, hogy a szövetségtanács diplomatiai választmánya oly alakban szerveztessék, mely gyakorlati jelentőséget igérhet.

Versailles, jun. 5. (Este.) Az assembleé a fegyenczházi viszonyokat szabályzó valamennyi törvényjavaslatot elfogadott. Labulaye, mint a felsőbb tanulmányokról szóló törvény bizottságának előadója szóbeli jelentést tesz: kivánja, hogy az oktatás Frankhonban mindenki előtt s nemcsak egyes nehányoknak legyen nyitva. A republica alapjaiba mérséklést és igazságot kell hozni. A 30-as bizottság a senatorok választásáról szóló törvényt a 14-ik czikkig tárgyalta le. Azt hiszik, hogy az alkotmány póttörvényeinek tárgyalása jun. 15-én kezdődik. A Burgoing választását vizsgáló bizottság elhatározta, hogy e választást érvénytelennek fogja nyilvánitani.

Ems, juni 6. A német császár ma 10 órakor ide érkezett s a pályaudvarban az orosz czár és a würtembergi király által fogadtatott, hol nagy serege üdvözölte az uralkodót a lakosok és fürdővendégeknek. Az uralkodók együtt kocsiztak a Hotelba, hol a würtembergi királynénál látogatást tettek. A város gazdagon fel van zászlózva.

Páris, junius 7. Rémusat meghalt. — A kormány e 30-as bizottsággal egyetértve a választási törvényt csak az alkotmány és póttörvény megszavazása után tárgyaitatja.

Bécs, junius 7. (Eredeti távirat.) Egy a „Montagsrevue“-ben foglalt brüsseli távirat szerint nem való, hogy a flandriai gróf a merényletnél lőtt volna. A merénylő — Arnoud — kétszer lőtt Olivierra, azután önmaga ellen forditá a fegyvert és sulyosan megsebesité magát. A merénylet alapját személyes boszuokok képezik.

Bécs, junius 7. A „Montagsrevue“ jelenti, hogy a kereskedelmi miniszter a csaknem egészen kész vámszerződésjavaslatot a nagy ipar előkelő képviselőivel bizalmasan közlendi, s véleményt kérend felőle.

Bécs, junius 7. A magyar kormánynak a vám- és kereskedelmi szövetség megujitása tárgyában az osztrák kormányhoz intézett átiratára, az osztrák kormány f. hó 2-án akkép felelt, hogy a szerződés 22-ik §-ára visszapillantva kész e tárgyalásokra és a magyar kormány értesité, hogy a junius hó folyamán kilátásba helyezett tárgyalások kezdetének napját meg fogja állapitani. —

Bécs, junius 7. (Előbörze.) Hitelrészvény 233.75. M. hitelrészv. 222.25. Lombard 109.25. Magyar sorsjegy —.—. Magy. földhitel 75.50. Angol-osztrák 127.70. Államvaspálya 287.—. Unio-bank 106.20. Altal. épitő-bank 11.25. 1864-es —.—. 1860-as —.—. Szilárd.

Bécs, jun. 7. (Megnyitás.) Hitelrészv. 233.25. M. hitelrészvény 221.50. Angol-osztrak 127.60. Szilárd.

Nemzetgazdaság.

A vetések állásáról.

Gömör. Az őszi vetések az egész megyében jól fejlődnek; — a tavasziak is, ha az igen kivánatos eső nemsokára bekövetkezik — a legjobb kilátást nyujtják. A gyümölcsfák teljes virágzásban állanak, és miután ez idő szerint fagytól már alig lehet tartani, gazdag gyümölcstermésre számithatni.

Heves. Gyakori csendes esők sokat javitottak a vetések állásán; — a buzák, melyek eddig ki nem ritkultak, — középtermést igérnek. Rozs a kedvezőtlen tavasz folytán vékony és silány, — bár látni egyes nagyon korai darabokat, melyek után jó középtermést várhatni. Tavasziak általában jóknak mondhatók, ugyszintén szőlők és gyümölcsfák.

Nagy-Kunság. Május 10-ike óta csaknem folytonos szárazságban sinylődünk, minek folytán aratásra szép reményeink meghiusulni látszanak. Az őszi vetések szenvedő állapotban vannak, soványak, gyom által boritvák, — alig adnak középtermést; — a tavasziak még mindig jó terméssel kecsegtetnek. A szőlő is kielégitőleg mutatkozik.

Sáros. Az őszi vetések közül a rozsokat részben kiszántották, — a megmaradottak is csak igen középszerü termést adandnak, — a buzák jók, — a tavaszi vetemények és kaszálók jó aratást igérnek. Végre a legelő is kizöldült és jól táplálja a marhát.

Szepes. A május hóban két izben beállott, 3—5 óráig tartott, meleg eső következtében a kiszántástól megkimélt vetések élénk fejlődésnek indultak. Kapásnövények jól kelnek. Takarmány bőven lesz.

Ung. Vetéseink a hosszantartó hideg szelek által igen megritkultak, de a 14 nap előtti eső után tetemesen megjavultak, általában jó középtermés remélhető.

KÖZLEKEDÉS.

Osztrák-államvaspálya.

GYORSVONATOK.

Budapest — Bécs.

Budapest	ind.	7.50 r.	
Érsekujvár	ind.	10.33 r.	
Pozsony	ind.	12.58 d.	
Bécs	érk.	1.56 du.	

Bécs — Budapest.

Bécs	ind.	3.45 d. u.	
Pozsony	ind.	5.13 d. u.	
Érsekujvár	ind.	7.29 d. u.	
Budapest	érk.	10.15 e.	

SZEMÉLYVONATOK.

Bécs — Budapest — Baziás.

Bécs	ind.	8.36 r.	8.20 e.
Pozsony	in.	11.05 r.	11.08 e.
Érsekujvár	ind.	2.04 d. u.	2.14 r.
Budapest	érk.	5.30 d. u.	6.08 r.
Budapest	ind.	6.50 d. u.	7.05 r.
Czegléd	ind.	9.32 e.	9.38 r.
Szeged	ind.	1.07 é.	1.36 d.u.
Temesvár	ind.	5.19 r.	6.18 d.u.
Baziás	érk.	8.46 r.	10.55 e.

Baziás — Budapest — Bécs.

Baziás	ind.	6.— e.	3.50 r.
Temesvár	ind.	9.48 e.	9.22 r.
Szeged	ind.	1.32 é.	1.12 d. u.
Czegléd	ind.	5.39 r.	5.16 d. u.
Budapest	érk.	8.04 r.	7.42 e.
Budapest	ind.	9.12 r.	9.20 e.
Érsekujvár	ind.	1.09 d. u.	1.10 é.
Pozsony	ind.	4.29 d. u.	4.22 r.
Bécs	érk.	6.22 d. u.	6.11 r.

Bécs — Ujszőny.

Bécs	ind.	7.40 r.	5.50 e.
Győr	ind.	11.54 d. e.	10.05 e.
Ujszőny	érk.	1.22 d. u.	11.13 é.

Ujszőny — Bécs.

Ujszőny	ind.	2.42 d. u.	3.55 r.
Győr	ind.	4.19 d. u.	5.13 r.
Bécs	érk.	7.50 e.	8.44 r.

Valkány — Perjámos.

Valkány	ind.	3.21 d. u.
Perjámos	érk.	6.06 d. u.

Perjámos — Valkány.

Perjámos	ind.	8.25 r.
Valkány	érk.	11.10 d. e.

Jassenova — Oravicza.

Jassenova	ind.	4.48 r.	8.12 r.
Oravicza	érk.	7.15 r.	9.54 r.

Oravicza — Jassenova.

Oravicza	ind.	5.— d. u.	7.08 e.
Jassenova	érk.	6.38 d. u.	8.53 e.

Oravicza — Steyerdorf és vissza.

Oravicza	ind.	10.30 de.	Steyerdorf	in.	2.45 du.
Steyerdorf	érk.	1.55 du.	Oravicza	érk.	5.57 du.

Tótmegyer — Surány és vissza.

Tótmegyer	ind.	1.45 du.	Surány	ind.	12.45 du.
Surány	érk.	2.15 du.	Tótmegyer	ér.	1.10 du.

Magyar királyi államvasutak.

Budapest — Losoncz — Ruttka.

Budapest	ind.	2.55 d. u.	6.35 e.	7.20 r.
Gödöllő	ind.	4.— d. u.	8.03 é.	8.26 r.
Hatvan	ind.	4.59 d. u.	9.28 é.	9.49 r.
S.-Tarján	ind.	6.47 d. u.	11.40 é.	1.18 d. u.
Losoncz	ind.	8.04 e.	1.30 é.	4.42 d. u.
Zólyom	ind.	9.50 e.	4.29 é.	8.05 e.
Ruttka	érk.	1.20 é.	9.44 d. e.	

Ruttka — Losoncz — Budapest.

Ruttka	ind.	12.29 é.	4.29 d. u.	
Zólyom	ind.	4.17 r.	9.43 e.	6.22 r.
Losoncz	ind.	6.11 r.	12.26 é.	10.14 r.
S.-Tarján	ind.	7.30 r.	2.37 é.	2.11 du.
Hatvan	ind.	9.23 d. e.	5.43 r.	4.15 du.
Gödöllő	ind.	10.13 d. e.	7.08 r.	5.50 du.
Budapest	érk.	11.19 d. e.	8.15 r.	7.— e.

Zólyom — Beszterczebánya és vissza.

Zólyom	ind.	10.10 e.	Beszterczeb.	in.	8.— e.
Szliács	ind.	10.34 e.	Szliács	ind.	8.43 e.
Beszterczeb.	é.	11.30 é.	Zólyom	érk.	8.57 e.

Garam — Berzencze — Selmecz és vissza.

G.Berzencze	i.	6.—de.	Selmecz	ind.	4.24 du.
Selmecz	érk.	8.29 du.	G.Berzencze	é.	6.14 du.

Miskolcz — Fülek.

Miskolcz	ind.	1.44 d. u.	7.57 r.
Bánréve	ind.	8.43 d. u.	11.25 d. e.
Fülek	érk.	11.58 é.	2.25 d. u.

Fülek — Miskolcz.

Fülek	ind.	1.18 é.	6.48 r.
Bánréve	ind.	4.29 é.	10.05 r.
Miskolcz	érk.	7.02 r.	12.39 d. u.

Budapest — Hatvan — Miskolcz.

Budapest	ind.	7.20 r.	10.30 é.
Gödöllő	ind.	8.27 r.	12.17 é.
Hatvan	ind.	9.39 r.	4.54 é.
Vámos-Györk	in.	10.12 de.	3.— r.
Füzes-Abony	ind.	11.19 de.	4.49 r.
Miskolcz	érk.	1.03 du.	7.17 r.

Miskolcz — Hatvan — Budapest.

Miskolcz	ind.	1.37 du.	10.22 é.
Füzes-Abony	ind.	3.11 du.	12.56 é.
Vámos-Györk	ind.	4.98 du.	2.37 é.
Hatvan	ind.	4.55 du.	3.41 r.
Gödöllő	ind.	5.50 du.	5.07 r.
Budapest	érk.	7.50 e.	6.30 r.

Vámos-Györk — Gyöngyös.

Vámos-Györk	ind.	3.19 é.	11.04 d. u.
Gyöngyös	érk.	3.59 é.	11.04 d. u.

Gyöngyös — Vámos-Györk.

Gyöngyös	ind.	1.34 é.	9.32 r.
Vámos-Györk	érk.	2.03 é.	10.01 r.

Füzes-Abony — Eger.

Füzes-Abony	ind.	11.35 d. e.	5.05 é.
Eger	érk.	12.27 d. u.	5.58 é.

Eger — Füzes-Abony.

Eger	ind.	9.50 d. e.	11.42 é.
Füzes-Abony	érk.	10.34 d. e.	12.27 é.

Hatvan — Szolnok.

Hatvan	ind.	5.28 d. u.
Jászberény	ind.	6.55 d. u.
Szolnok	érk.	9.16 e.

Szolnok — Hatvan.

Szolnok	ind.	5.05 r.
Jászberény	ind.	7.32 r.
Hatvan	érk.	8.45 r.

Zákány — Zágráb.

Zákány	ind.	6.22 r.	3.37 d. u.
Körös	ind.	7.54 r.	5.41 d. u.
Zágráb	érk.	9.23 r.	7.58 e.

Zágráb — Zákány.

Zágráb	ind.	4.53 d. u.	7.38 r.
Körös	ind.	7.02 d. u.	10.28 r.
Zákány	érk.	8.17 e.	12.07 d.

Károlyváros — Fiume és vissza.

Károlyvár.	i.	5.42 du.	Fiume	ind.	12.6 r.
Fiume	érk.	2.31 e.	Károlyvár.	é.	9.07 du.

Szabadalm. déli vasuttársaság.

Budapest — Pragerhof.

Budapest	ind.	7.15 r.	10.45 de.	9.45 e.
Székesfehérvár	ind.	9.27 r.	2.22 é.	11.57 é.
Kanizsa	ind.	2.23 d.u.	9.23 e.	4.42 r.
Csáktornya	ind.	3.30 d.u.		
Pragerhof	érk.	10.43 e.	5.17 r.	9.41 e.

Pragerhof — Budapest.

Pragerhof	ind.	9.50 r.	6.45 e.	11.—é.
Csáktornya	ind.	11.51 d.e.	9.05 e.	
Kanizsa	ind.	2.— d.u.	10.48 é.	6.25 r.
Székesfehérvár	ind.	6.30 d.u.	3.55 r.	1.50 du
Budapest	érk.	8.30 e.	6.04 r.	4.58 é.

Kanizsa — Bécs.

Kanizsa	ind.	10.55 é.	2.15 du.
Szombathely	i.	3.05 r.	5.25 r.
Soprony	ind.	2.38 r.	7.40 du.
Bécs	ér.	9.24 r.	10.34 du.

Bécs — Kanizsa.

Bécs	ind.	10.10 de.	7.35 e.
Soprony	ind.	3.40 du.	11.19 é.
Szombathely	i.	6.20 du.	1.30 é.
Kanizsa	érk.	10.45 é.	4.56 r.

Kanizsa — Barcs.

Kanizsa	ind.	5.18 r.	2.35 d.u.
Zákány	ind.	6.21 r.	4.— d.u.
Barcs	érk.	8.08 r.	6.41 e.

Barcs — Kanizsa.

Barcs	ind.	12.08 é.	10.48 d.e.
Zákány	ind.	3.07 r.	12.35 d.u.
Kanizsa	érk.	4.19 r.	1.21 d.u.

Székesfehérvár — Ujszőny.

Székesfehérvár	ind.	10.18 d.e.	12.23 é.
Kisbér	ind.	12.28 d.u.	2.30 é.
Ujszőny	érk.	2.42 d.u.	3.55 r.

Ujszőny — Székesfehérvár.

Ujszőny	ind.	2.33 d.u.	11.37 é.
Kisbér	ind.	3.56 d.u.	12.57 é.
Székesfehérvár	érk.	5.53 d.u.	2.59 é.

Zágráb — Károlyváros.

Zágráb	ind.	10.05 d.e.	8.45 e.
Károlyváros	érk.	12.— d.	10.40 é.

Károlyváros — Zágráb.

Károlyváros	ind.	5.10 r.	2.45 d.u.
Zágráb	érk.	7.05 r.	4.35 d.u.

Sziszek — Steinbrück.

Sziszek	ind.	5.58 r.	5.43 d.u.	
Zágráb	ind.	8.10 r.	11.— d.e.	8.05 e.
Steinbrück	érk.	10.54 de.	3.19 d u.	11.10 é.

Steinbrück — Sziszek.

Steinbrück	ind.	4.— r.	4.40 d.u.
Zágráb	ind.	7.53 r.	8.30 e.
Sziszek	érk.	9.50 d.e.	9.53 e.

Fiume — Szentpéter.

Fiume	ind.	5.— r.	6.30 e.
Szentpéter	érk.	8.23 r.	9.53 e.

Szentpéter — Fiume.

Szentpéter	ind.	2.15 é.	8.45 e.
Fiume	érk.	6.13 r.	1.21 é.

Zákány — Báttaszék és vissza.

Zákány	ind.	6.48 r.	Báttaszék	ind.	3.37 r.
Kaposvár	ind.	10.38 de.	Dombóvár	ind.	6.51 r.
Dombóvár	in.	12.03 du.	Kaposvár	ind.	8.23 r.
Báttaszék	ér.	3.44 du.	Zákány	érk.	12. - d.

Tiszavidéki vaspálya.

Budapest — Debreczen — Kassa.

Budapest	ind.	7.30 r.	6.03 e.	
Czegléd	ind.	10.18 d. e.	9.18 e.	4.— r.
Szolnok	ind.	11.22 d. e.	10.26 é.	6.16 r.
P.-Ladány	ind.	2.— d.u.	1.52 é.	11.36 d.e.
Debreczen	ind.	3.51 d.u.	4.30 r.	2.20 d.u.
Tokaj	ind.	6.56 e.	9.52 d.e.	
Miskolcz	ind.	9.05 é.	1.05 d.u.	6.—r.
Kassa	érk.	11.51 é.	6.— e.	11.43 d.e.

Kassa — Debreczen — Budapest.

Kassa	ind.	5.— r.	9.20 d.e.	6.01 é.
Miskolcz	ind.	7.42 r.	1.41 d.u.	9.24 e.
Tokaj	ind.	9.31 d.e.	5.28 e.	
Debreczen	ind.	12.43 d.u.	10.12 é.	3.25 é.
P.-Ladány	ind.	2.24 d.u.	12.22 é.	6.20 é.
Szolnok	ind.	4.54 d.u.	4.40 r.	12.14 é.
Czegléd	érk.	5.49 e.	5.59 r.	1.40 é.
Budapest	érk.	8.31 e.	8.45 r.	

Püspök-Ladány — Nagyvárad.

P.-Ladány	ind.	2.35 d.u.	2.10 é.
Nagyvárad	érk.	4.47 d.u.	5.21 r.

Nagyvárad — Püspök-Ladány.

Nagyvárad	ind.	11.22 d.e.	9.— e.
P.-Ladány	érk.	1.23 d.u.	11.45 é.

Budapest — Arad — Temesvár.

Budapest	ind.	7.30 r.	6.03 e.
Czegléd	ind.	10.18 d.e.	9.03 é.
Szolnok	ind.	11.12 é.	10.15 é.
Csaba	ind.	2.01 d.u.	2.55 é.
Arad	ind.	3.36 d.u.	6.— r.
Vinga	ind.	4.43 d.u.	7.13 r.
Temesvár	érk.	5.40 e.	8.36 r.

Temesvár — Arad — Budapest.

Temesvár	ind.	10.17 d.e.	6.20 e.
Vinga	ind.	11.22 d.e.	7.49 e.
Arad	ind.	12.30 d.u.	9.16 e.
Csaba	ind.	2.10 d.u.	11.42 é.
Szolnok	ind.	4.54 d.u.	4.24 r.
Czegléd	érk.	5.49 e.	5.49 r.
Budapest	érk.	8.31 e.	8.45 r.

Vágvölgyi vaspálya.

Pozsony — Nagyszombat.

Pozsony	ind.	7.30 r.	7.30 e.
Modor	ind.	8.33 r.	8.57 e.
Nagyszombat	érk.	9.15 d. e.	9.54 é.

Nagyszombat — Pozsony.

Nagyszombat	ind.	7.12 r.	7.10 e.
Modor	ind.	7.54 r.	8.10 e.
Pozsony	érk.	8.53 r.	9.32 é.

Magyar északkeleti vasut.

Szerencs — M.-Sziget.

Szerencs	ind.	9.05 de.	4.50 du.
S.-A.-Ujhely	ind.	11.— de.	5.44 du.
Csap	ind.	1.49 du.	3.31 e.
Batyu	ind.	3.02 du.	9.53 é.
Királyháza	ind.	6.24 e.	2.— é.
M.-Sziget	érk.	9.19 é.	5.26 r.

M.-Sziget — Szerencs.

M.-Sziget	ind.	6.55 r.	9.24 é.
Királyháza	ind.	10.23 d.e.	1.39 é.
Batyu	ind.	1.27 d.u.	5.26 e.
Csap	ind.	2.31 d.u.	6.28 r.
S.-A.-Ujhely	ind.	5.45 e.	9.21 de.
Szerencs	érk.	7.48 e.	11.02 de.

Debreczen — Királyháza.

Debreczen	ind.	4.12 du.	4.— r.
Nagy-Károly	ind.	8.— e.	6.42 r.
Szatmár	ind.	10.03 é.	8.23 r.
Királyháza	érk.	12.31 é.	10.03 de.

Királyháza — Debreczen.

Királyháza	ind.	3.19 r.	2.56 du.
Szatmár	ind.	6.12 r.	6.— du.
Nagy-Károly	ind.	8.17 e.	6.33 e.
Debreczen	érk.	11.50 de.	9.07 e.

Batyu — Munkács.

Batyu	ind.	3.12 d. u.
Munkács	érk.	4.23 d. u.

Munkács — Batyu.

Munkács	ind.	11.49 d. e.
Batyu	érk.	1.— d. u.

Sátoralja-Ujhely — Kassa.

S.-A.-Ujhely	ind.	6.09 e.	8.57 r.
Leg.-Mihályi	ind.	7.15 e.	9.48 d.e.
Kassa	érk.	9.44 é.	12.13 d.u.

Kassa — Sátoralja-Ujhely.

Kassa	ind.	5.11 r.	1.31 d.u.
Leg.-Mihályi	ind.	8.20 r.	4.54 d.u.
S.-A.-Ujhely	érk.	8.56 r.	5.30 e.

Unghvár — Nyiregyháza.

Unghvár	ind.	12.11 d. u.
Csap	ind.	2.41 d. u.
Kisvárda	ind.	4.20 d. u.
Nyiregyháza	érk.	6.46 d. u.

Nyiregyháza — Unghvár.

Nyiregyháza	ind.	8.20 r.
Kisvárda	ind.	11.38 d. e.
Csap	ind.	2.51 d. u.
Unghvár	érk.	4.10 d. u.

Első erdélyi vaspálya.

Arad — Gyulafehérvár.

Arad	ind.	6.29 r.	4.25 du.
Soborsin	ind.	10.07 d.e.	8.18 e.
Piski	ind.	2.05 d.u.	12.18 éjj.
Gy.-Fehérv.	érk.	5.09 d.u.	3.13 éjj.

Gyulafehérvár — Arad.

Gy.-Fehérv.	ind.	10.18 d.e.	19.— é.
Piski	ind.	4.04 d.u.	4.04 r.
Soborsin	ind.	4.10 d.u.	7.47 r.
Arad	érk.	8.11 e.	11.55 de.

Piski — Petrozsény.

Piski	ind.	2.41 d. u.
Petrozsény	érk.	7.29 e.

Petrozsény — Piski.

Petrozsény	ind.	7.27 r.
Piski	érk.	11.08 d. e.

Magyar keleti vasut.

Nagyvárad — Kolozsvár — Brassó.

Nagyvárad	ind.	5.35 du.	6.32 r.
B.-Hunyad	ind.	9.21 é.	12.55 du.
Kolozsvár	ind.	11.38 é.	4.15 du.
Nagyenyed	ind.	3.42 é.	9.57 é.
Segesvár	ind.	8.28 r.	12.07 é.
Brassó	érk.	1.36 du	6.56 r.

Brassó — Kolozsvár — Nagyvárad.

Brassó	ind.	3.04 du.	4.25 du.
Segesvár	ind.	7.51 e.	12.01 é.
Nagyenyed	ind.	12.15 é.	6.58 r.
Kolozsvár	ind.	4.47 é.	12.46 du.
B.-Hunyad	ind.	6.51 r.	3.31 du.
Nagyvárad	érk.	10.59 de.	8.16 e.

Kocsárd — Marosvásárhely.

Kocsárd	ind.	3.50 r.
Maros-Vásárhely	érk.	6.51 r.

Marosvásárhely — Kocsárd.

Maros-Vásárhely	ind.	9.43 é.
Kocsárd	érk.	12.53 é.

Kis-Kapu — Nagy-Szeben.

Kiskapu	ind.	7.21 r.	10.06 é.
Nagyszeben	érk.	9.51 r.	11.56 é.

Nagy-Szeben — Kis-Kapu.

Nagyszeben	ind.	6.12 e.	4.16 r.
Kiskapu	érk.	7.57 e.	6.01 r.

Tövis — Gyulafehérvár.

Tövis	ind.	6.48 r.	12.01 é.	12.18 d.
Gy.-Feh.	érk.	7.36 r.	11.55 é.	12.58 d.

Gyulafehérvár — Tövis.

Gy.-Feh.	ind.	9.48 é.	3.40 é.	2.48 du.
Tövis	érk.	10.28 é.	4.18 é.	3.23 du.

Alföld-fiumei vaspálya.

Nagyvárad — Eszék.

N.-Várad	ind.	5.07 d.u.	9.23 d.e.
Csaba	ind.	8.40 e.	2.45 d.u.
Szeged	érk.	12.03 é.	7.35 e.
Szeged	ind.	2.43 é.	2.05 d.u.
Szabadka	ind.	4.33 r.	4.30 d.u.
Gombos	ind.	9.15 d.e.	10.— é.
Eszék	érk.	10.23 d.e.	11.20 é.

Eszék — Nagyvárad.

Eszék	ind.	5.— d.u.	3.— r.
Gombos	ind.	7.22 e.	5.40 r.
Szabadka	ind.	10.48 é.	10.22 d.e.
Szeged	érk.	12.13 é.	12.05 d.
Szeged	ind.	2.30 é.	8.45 r.
Csaba	ind.	6.03 r.	2.45 d.u.
N.-Várad	érk.	9.10 d.e.	7.15 e.

Eszék — Villány.

Eszék	ind.	5.35 r.	10.55 d.e.
Villány	érk.	7.17 r.	1.11 d.u.

Villány — Eszék.

Villány	ind.	11.32 d.e.	12.— é.
Eszék	érk.	1.14 d.u.	2.19 é.

Mohács-pécs-barcsi vasut.

Mohács — Barcs.

Mohács	ind.	5.— d.u.	6.20 r.
Pécs	ind.	9.— e.	8.52 r.
Barcs	érk.	12.— é.	10.40 d.e.

Barcs — Mohács.

Barcs	ind.	8.08 r.	6.41 e.
Pécs	ind.	9.54 d.e.	8.59 e.
Mohács	érk.	12.20 d.u.	12.30 é.

Magyar nyugoti vasut.

Székesfehérvár — Grácz.

Sz.-Fehérvár	ind.	12.7 é.	9.38 de.
Veszprém	ind.	1.40 é.	11.31 de.
Kiszcell	ind.	6.40 r.	2.— du.
Szombathely	érk. / ind.	10.51 r.	3.46 du.
Gyanafalva	ind.	3.30 du.	6.24 du.
Grácz	érk.	6.40 e.	8.53 e.

Grácz — Székesfehérvár.

Grácz	ind.	8.47 de.	6.59 r.
Gyanafalva	ind.	12.15 du.	9.— de.
Szombathely	érk. / ind.	6.20 e.	1.43 de.
Kiszcell	ind.	8.58 é.	1.40 du.
Veszprém	ind.	2.12 é.	4.47 du.
Sz.-Fehérvár	érk.	3.52 r.	6.27 du.

Győr — Kiszcell.

Győr	ind.	9.33 r.	5.42 du.
Pápa	ind.	11.15 e.	7.44 du.
Kiszcell	érk.	12.13 d.	8.40 du.

Kiszcell — Győr.

Kiszcell	ind.	2.38 d.u.	6.20 r.
Pápa	ind.	3.40 du.	7.33 r.
Győr	érk.	5.17 du.	9.14 r.

Kassa-oderbergi vasut.

Kassa — Oderberg.

Kassa	ind.	12.45 du.	10.15 é.
Igló	ind.	4.46 du.	2.30 é.
L.-Sz.-Mikl.	ind.	9.20 é.	7.31 r.
Ruttek	ind.	1.49 é.	10.14 du.
Zsolna	ind.	2.31 é.	11.09 du.
Oderberg	érk.	5.48 r.	3.18 du.

Oderberg — Kassa.

Oderberg	ind.	7.48 e.	11.18 de.
Zsolna	ind.	11.17 é.	3.15 du.
Ruttek	ind.	1.59 é.	4.59 du.
L.-Sz.-Mikl.	ind.	4.54 r.	7.57 e.
Igló	ind.	9.22 de.	1.21 é.
Kassa	érk.	12.44 du.	5.59 r.

Kassa — Eperjes.

Kassa	ind.	6.30 e.	6.00 r.
Eperjes	érk.	7.57 e.	7.37 r.

Eperjes — Kassa.

Eperjes	ind.	12.20 d.u.	3.04 é.
Kassa	érk.	2.05 »	4.32 é.

Eperjes-tarnowi vasut.

Eperjes — Orló és vissza.

Eperjes	ind.	2.45 du.	Orló	ind.	4.33 r.
K.-Szeben	i.	3.52 du.	K.-Szeben	i.	7.12 r.
Orló	érk.	6.10 e.	Eperjes	érk.	8.15 r.

Első magyar-galicziai vasut.

Legenye-Mihályi — Przemysl.

Leg.-Mihályi	ind.	—
Homonna	ind.	—
Alagut	ind.	—
Lupkov	ind.	—
Zagorez	ind.	—
Przemysl	érk.	—

Przemysl — Legenye-Mihályi.

Przemysl	ind.	—
Zagorez	ind.	—
Lupkov	ind.	—
Alagut	ind.	—
Homonna	ind.	—
Leg.-Mihályi	érk.	—

»Franklin-Társulat« nyomdája.